

A tanulmányok szerzői

Bara Júlia (1985) PhD. Egyetemi tanulmányait Kolozsváron, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem és Budapesten, a Közép-európai Egyetemen (CEU) folytatta. Kolozsváron a történelem és művészettörténetés alapképzési szak elvégzése után kulturális örökségvédelem diplomát szerzett. 2013-ban védte meg doktori disszertációját. Ezt követően, főként a Károlyi család építkezéseire és műpártolói tevékenységére irányuló kutatásait Budapesten folytatta. 2014-ben történelem szakos oklevelet szerzett a Közép-európai Egyetemen. 2014 szeptemberétől az MTA BTK Művészettörténeti Intézet munkatársa. Főbb publikációi: *Joseph Bittheuser (1755–1828), a Károlyi család uradalmi építésének tevékenysége Szatmár megyében* (2016); *Funeral Traditions of the Hungarian Aristocracy in the Seventeenth and Eighteenth Centuries: An Overview; “Regnavit Alexander et mortuus est.” The Funeral Ceremony of Sándor Károlyi in 1744 and its Art Historical Aspects* (2013).

Béres Mária (1959) PhD. Régész diplomáját és történelem–magyar szakos középiskolai tanári végzettségét 1983/1988-ban szerezte a szegedi József Attila Tudományegyetemen, majd ugyanitt 1987-ben egyetemi doktori címét. 1994-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen műemlékvédelmi szakmérnökké avatták, 2003-ban az ELTE PhD Régészeti Doktori Iskola hallgatójaként Budapesten védte meg doktori értekezését. A Móra Ferenc Múzeum régésze, a Kulturális Örökségvédelmi Igazgatóság Dél-Alföldi Regionális Irodájának vezetője, majd a szentesi Koszta József Múzeum régész-igazgatója. Érdeklődésének középpontjában az Árpád-kori települések kialakulása és változása, mozgásuknak vizsgálata áll. Főbb publikációi: *Az óföldrégi temető üzenete* (2005), *Cölöpvázás szarmata kori épületek a szatymazi határban* (2005).

Gyöngyössy Orsolya (1985) PhD. Néprajz és filozófia szakos bölcsész diplomáját 2008-ban szerezte Szegeden. 2014-ben ugyanitt, a Történettudományi Doktori Iskola hallgatójaként védte meg doktori értekezését. Jelenleg az MTA-SZTE Vallási Kultúrakutató Csoport munkatársa. Érdeklődésének középpontjában az alsópapság és a templomszolgák társadalmi szerepe, a szentisztelet, szent látomások, halotti búcsúztatók, temetkezési szokások és vallási társulatok állnak. Főbb publikációi: *„Adom végbúcsúzásom, a legutolsó szólásom” Knapek Dezső halotti búcsúztatói, Csanytelek* (2010); *Plébánia és társadalom. A római katolikus alsópapság és a laikus templomszolgák társadalmi szerepe Csongrádon a 19. század második felében* (2014).

Kelemen Éva (1969) PhD. Földrajz tanár és tájvédő geográfus diplomáját 1999-ban szerezte Debrecenben. 2012-ben a Debreceni Egyetem Földtudományok Doktori Iskola hallgatójaként védte meg doktori értekezését. Jelenleg a Nemzeti Művelődési Intézet Heves megyei irodájának munkatársa. Érdeklődésének középpontjában a történeti építőanyagok természettudományos vizsgálata, azok régészeti aspektusa, valamint a táj- és településtörténeti földrajz áll. Főbb publikációi: *Szegvár–Sáp, Kontrapart (Csongrád megye) Régészeti építőanyagának archeometriai vizsgálatáról* (2012); *A Hódmezővásárhely–csomorkányi romtemplom vizsgálatának archeometriai eredményei* (2008).